

**KRISTAUS
KARALIAUS**

LAIVAS

*“Ir Petras išli-
pęs iš laivelio, ē-
jo viršum van-
dens, kad ateity
pas Jėzų. Bet,
pamatęs v ē j o
smarkumą, išsi-
gando ir, pradē-
jęs skęsti, sušu-
ko, sakydamas:
Viešpatie, gelbėk
mane! Jėzus, to-
lydžio ištiesęs
ranką nutvėrė jį
ir tarė: Žmogau
menko tikėjimo,
kam abejojai?”
(Mato 14, 29-32)*

ŠVENČIAUSIOS TREJYBĖS ŠVENTĖ

LEKCIJA

Rom. 11, 33—36

O Dieve, turtų, išminties ir žinojimo gilybe, kaip nesuprantami jo teismai ir nesusekami jo keliai! Nes kas pažino Viešpaties mintį arba kas buvo jo patarėjas? Arba kas davė jam pirmas, kad tam būtų atsilyginta? Nes iš jo, per jį ir jame yra visa; jam garbė per amžius! Amen.

EVANGELIJA

Mato 28, 18—20

ANUO metu tarė Jėzus savo mokytiniais: Man duota visa valdžia danguje ir žemėje. Eikite tat ir mokykite visas tautas, krikštydami juos vardan Tėvo ir Sūnaus, ir šventosios Dvasios, ir mokydami juos laikyti visa, ką tik esu jums įsakęs. Ir štai esu su jumis per visas dienas iki pasaulio pabaigai.

DIEVO KUNO ŠVENTĖ.

LEKCIJA

Korint. 11, 23—29

BROLIAI: aš ėmiau iš Viešpaties, ką ir jums padaviau, kad Viešpats Jėzus tą naktį, kurioje buvo išduotas, ėmė duoną ir dėkodamas laužė ir tarė: Imkite ir ir valgykite; tai yra mano kūnas, kurs bus už jus išduotas; tai darykite man atsiminti! Taip pat ir taurę po vakarienės tardamas: Ta taurė yra naujoji sandora mano kraujuje; tai darykite, kiek kartų gersite, man atsiminti! Nes kiek kartų jūs valgysite tą duoną ir gersite tą taurę, jūs skelbsite Viešpaties mirtį, iki jis ateis. Taigi, kas nors valgo tą duoną ir geria Viešpaties taurę nevertai, tas bus kaltas Viešpaties kūnu ir krauju. Todėl teištiria žmogus pats save ir taip tevalgo tos duonos ir tege-

EVANGELIJA

Jono 6, 56—59

ANUO metu tarė Jėzus žydų minioms: Mano kūnas tikrai yra valgis, ir mano kraujas tikrai yra gėrimas. Kas valgo mano kūną ir geria mano kraują, tas pasilieka manyje ir aš jame. Kaip mane siuntė gyvasis Tėvas ir aš esu gyvas per Tėvą, taip ir tas, kurs mane valgo, bus gyvas per mane. Tai yra duona, kuri nužengė iš dangaus. Su ja bus ne kaip su mana, kurios jūsų tėvai valgė ir mirė. Kas šitą duoną valgo, bus gyvas per amžius.

ria iš tos taurės. Nes kas valgo ir geria nevertai, tas valgo ir geria sau teismą, neatskirdamas Viešpaties kūno.

LAIVAS — THE SHIP, published weekly by the Marian Fathers, 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Entered as second class matter July 12, 1921 at the Post Office at Chicago, Ill., under the Act of March 3, 1879. Subscription \$2.00 yearly. Outside U. S. A. \$3.00 yearly. Single copy 5c.

Tikėjimas ir Vargšai

Ką mūsų tikėjimas moko apie vargšus, beturčius žmones? Pirmiausiai išsiaiškinkim, kas jie tokie yra. Tai yra žmonės, kurie mažai teturi, kuriems trūksta net reikalingiausių gyvenimo dalykų, ir dėl to jie veda sunkią kovą už būvį, dieną ir naktį, kurie miego kito neturi, kai tik šiai dienai pramisi, nors visą savo gyvenimą sunkiai dirba. Tokius mes vadiname vargšais. Ir reikia pasakyti, kad pasauly jų yra daugiausia. Ir tai pasiliks ant visados. Nes Kristus sako: „Vargšų jūs visuomet turėsite“. Skurdo iš pasaulio nepašalins jokia įstatymdavystė, net nė ta pati krikščioniškoji melė.

Tai ką gi sako religija apie vargšus?

Pirmiausiai religija gerbia vargšus. Nemanykit, kad tai jau yra savaime suprantamas dalykas. Mes esame užaugę krikščioniškoj aplinkumoj ir dėl to vargšo žmogaus gerbimas, neniekinimas mums atrodo kasdienišku reikalu. Bet ar taip yra visame pasauly? Reikia pripažinti, kad net patys krikščionys šiuo atžvilgiu kur daug prasiilenkia. Ir krikščionių tarpe pasitaiko nuotykių, apie kuriuos kalba šv. Jokūbas apaštalas: „Jei į jūsų susirinkimą įeina žmogus turįs aukso žiedą, skaisčiais rūbais, įeina taip pat ir beturtis suteptu apdaru, ir jūs žiūrėte į tą, kurs apsivilkęs puikiais rūbais ir jam sakote: Tu sėskis čia gražiai, o beturčiui sakote: Tu stovėk tenai, arba sėskis prie mano pakojo! tai argi jūs nedarote skirtumo patys

savyje ir ar nepasidarėte teisėjai neteisingsomis mintimis?“ (Jok, 2, 2 — 4).

Ar tai neskaudu, jei krikščionys daro tokius asmenų skirtumus? Jei į mūsų duris pasibeldžia elegantiškai apsiredęs ponas, tai mes jau iš anksto esame nusistatę jam nusilenkti ir paklausti: „Atsiprašau, ponas, kuo galiu patarnauti?“ Bet jei į mūsų kambarį įeina nesuprošytom kelnėm, prastu švarku ir sudėvėtu kaklaryšiu žmogus, mūsų nuotaika visiškai pasikeičia, pagatavi esam sakyti: „Eik sau toliau, aš negaliu tau padėti“.

Tačiau religija nori, kad mes skirtumą darytume labiau beturčio naudai, kad beturtį daugiau gerbtume už elegantišką, turtingą, ir gražų žmogų. Taip darė Kristus. Jis, nors buvo Dievo Sūnus, tačiau į pasaulį atėjo neturtingu, didžiąją savo gyvenimo dalį praleido sunkiai uždirbdamas duoną sau ir savo Motinai. Jis buvo neturtingas, neturtingai gyveno ir mirė. Jis gerbė vargšus. Jis sėdėjo šventykloj ir žiūrėjo į žmones, kurie metė pinigus į aukų dėžę. Praėjo turtuoliai, įmesdami sunkias, skambančias monetas. Apie juos Išganytojas nieko nepasakė; jų stambiai aakai Jis nepriskyrė didelės reikšmės. Bet štai atėjo neturtinga našlė, gal būt ska bėja, kuri menką savo dienos uždarbį įmetė į aukų dėžę. Tada Išganytojas pakilo ir tarė: „Ši moteriškė davė daugiau negu anie visi kar-tu“. Jis nusilenkė neturtui. Panašiai elgėsi ir šventieji. Pranciškus Asyžietis vargšus už vis labiausiai

mylėjo dėl to, kad jie buvo vargšai. O kada mes būsime tokie supiratę, kad neturtingus žmones tikrai gerbsime, nedrįsime jiems pasiūsti net nė vieno neįvertinimo žvilgsnio?

Religija globoja beturčius, saugo juos nuo apiplėšimo, nuo išnaudojimo, nuo iščiulpimo. Jei žmogus savo artimo nelaimė tik tam pasinaudoja, kad iš jo dar daugiau išspaustų, dar daugiau išreikalautų, nes neturtingasis negali apsiginti, — tai religija tokį išnaudojimą vadina nuodėme, kuri šaukiasi į dangų atkeršijimo. Religija nori, kad vargšus globotų ir valstybės įstatymai, ne tik privati, bet ir viešojo labdarybė. Nereikia manyti, kad ši globa nuo seno jau buvo savaime. Ne. Ji atsirado tik tada, kada krikščionybė pradėjo to reikalauti.

Iki pat mūsų laikų ekonominiame gyvenime pasitaikė tokių nuomonių, kurios sakė, kad naudingiausia yra leisti žmonių jėgoms pasireikšti laisvai. Gyvenimas, sako, tai bėgas automobilis; kas nesuspėja, tas palieka užpakaly. Pažangą lai daro tik stiprūs, galingi žmonės! Ničšė, vokiškojo rasizmo pranašas, sakė: Kas jau pradeda virsti, tą turi dar pastumti! Kristaus gi religija sako: Kas pradeda virsti, tą turi parimeti, tam turi padėti.

Šiandien ir žmonėms norima pritaikinti grynai biologinį, darvinistišką atrankos būdą. Jei žmogus būtų tik gyvulys, tada žinoma, minėta atranka pagerintų ir žmonių būklę; nes tada išsivystytų tik tvirtieji egzemplioriai, tada beliktų žmonės stiprion alkūnėm, o silpnieji visiškai išnyktų. Tačiau, deja, žmogus nėra gyvulys. Jau ir

savo kūniškame gyvenime žmogus yra kas tai daugiau už gyvulį. Dėl to žmogaus negalima auklėti taip, kaip yra dresiruojamas plėšrusis žvėris. Tokio auklėjimo pasėka būtų ta, kad plėšrieji žvėrys pradėtų viens kitą ryti. Biologinis žmogaus gyvenimas yra tampriai surištas su jo doriniu gyvenimu. Jei žmogus neturi jokių kilnių idealų, jei jis neturi tikėjimo ir sąžinės, tada ir jo medžiagiškas gyvenimas nebėra galimas. Dėl to Kristaus religija moko, kad ir silpnas žmogus turi būti globojamas ir remiamas.

Religija paguodžia beturčius. Pirmiausiai ji padaro tai, kad vargšas nebekeikia savo likimo, nebesijaučia esąs žmonių atstumtas. Paskui vėl religija vargšą sutaikina su Dievu, kad jis nemurmėtų dėl savo neturto. Gal būt čia ne vienam ateis mintis: religijos teikiama paguoda nėra tikra, nes religija, ka bėdama apie neaiškias, tolimas, pomirtines gėrybes, tik tam kartui numasina varguolio dėmesį nuo jo neturto.

Tačiau taip nėra. Jei religija vieton žemiškų gėrybių varguoliui tesuteiktų menką erzacą (įkaitą), tai ir ji pati būtų tik erzacas, bevertis erzacas. Tačiau religija ne tokiu būdu paguodžia neturtingąjį. Ji paguodžia neturtingąjį ir ne tuo būdu, kad lyg juos išaukštintų, o turtinguosius nužemintų, vargšus ke'tų į dangų turtuolių sąskaiton ir sakytų: neturtingieji, jūs esate geresni žmonės! Jokiu būdu religija taip nesieltgia. Žinoma, tam tikra prasme galima sakyti, kad neturtingieji prigimties gabumų atžvilgiu yra pirmesni. Juk ištikrųjų tik iš neturtingesnių visuomenės sluoksnių trykšta

tautos atsinaujinimo jėga. Kultūra pirmiausiai užgęsta turtingųjų sluoksniuose. Ją reikia vėl užkurti, vėl atnaujinti, ir tas atsinaujinimas ateina iš žemesniųjų tautos sluoksnių. Paprastieji tautos žmonės yra tautos gaivintojai; tai yra žmonės, kurie sunkiai dirba, daug kenčia, turi aštrius veido bruožus ir sugrubusias rankas. Tai yra idealizmo žmonės. Mes matome, kad tautos gyvenančios nederlingose kraštuose yra gajos, stiprios tautos. Tuo tarpu tie žmonės, kuriems be jokio vargo viskas krinta į burną, yra skirti žlugimui. Kita gera neturtingųjų savybė yra ta, kad jie yra nuoširdesni, gailestingesni žmonės, kurie veikiau atjaučia kitus. Visi didieji labdarybės darbai dažniausiai yra atlikti iš skatikų tų žmonių, kurie patys nedaug teturi. Ištikrųjų dažnai su susijaudinimu reikia žiūrėti, kaip neturtingieji žmonės tarp savęs paskutiniuju kasniu dalijasi. Geriausias vargšo draugas yra kitas vargšas. Taigi jau prigimties atžvilgiu neturte glūdi tam tikra palaima. Tačiau aš tam nenoriu priduoti didelės reikšmės. Negalima visiems pasakyti: tie yra geresni už anuos. Ne! Yra šventųjų ir nedorųjų visuose luomuose.

Tai kokių būdu religija paguodžia, suramina vargšus? Tiek turtuoliai, tiek vargšai turi žinoti, kad už kasdieninę duoną yra dar didesnių dalykų. Yra didesnių rūpesčių, negu šie: ką mes valgysim, ką gersim, kuo apsirėdysim? Yra didesnių reikalų už kasdienes trūkumus, kuriuos jaučia neturtingieji; yra kišenių dalykų, kuriems žmogus gali atsiduoti. Yra pasaulio žmonių, visiškai atsidavusių tiesai, mokslui, tyrinėji-

mams, o tačiau kenčiančių neturtą, dirbančių be jokio atlyginimo. Jiems mokslas nėra melžama karvė. Yra žmonių, kurie nuostabų menišką skambėjimą labiau myli už monetų skambėjimą. Yra ir tokių žmonių, kurie, nenorėdami išduoti savo sąžinės, verčiau alksta, verčiau atsisako didelio pelno. Tai žmonės išaugę aukščiau už pinigų. Yra pagaliau žmonių kurie dėl žmonių meilės visiškai užmiršo siekti pinigų ir turtų. Ir reikia pasakyti, kad tokių žmonių yra daug. Aš tik čia primenu tūkstančius gailestingųjų seserų vienuolių. Kokį pelną jos ima? Joms neateina mintis uždirbti pinigų.

Na, gerai, jūs sakysit; bet joms yra lengva, jos gauna pavalgyti, turi iš ko apsidaryti, visu kuom yra aprūpintos. Ak, mano mieli! Aš nežinau, ar jos ištikrųjų visa turi, ko joms reikia, ar jos ištikrųjų gyvena prideramai įrengtame bute; ar jų valgis ištikrųjų yra pritaikintas jų sveikatai; ar jos pakankamai gaili išsimiegoti ir pailsėti. Jei jos visu kuom būtų aprūpintos, tai tikrai savo amžiaus žydėjime nenueitų į kapus tokiomis būriais, kaip tat dabar atsitinka. Ir tas seseris aš priskaitau prie vargšų, nors jos nė nemąsto apie savo neturtą, o tik vieno tenori: iš Dievo meilės pasiaukoti artimo tarnybai. Ir taip tos neturtingos, vargdienės seserys tampa besišypsančiomis, spinduliuojančiomis būtybėmis! Jos panašios į saulę, kuri apšviečia pasaulį. Jos yra žmonių geradarės, nes savo gyvenimu įrodo, kad yra dalykų didesnių už pinigą.

Dr. K. Alšėnas (Ž. P.)

Koplyčia Išpuošta Kaulais

SU vienu lietuviu ėjome Romos gatvėmis. Tai buvo šiemet, sausio mėnesį.

— Užsukime į kapucinų bažnyčią, — pakvietė jis. — Čia yra vienuolių kaulais išpuošta koplyčia. Mat prieš kiek laiko, kad Italijoje nebuvo tokie geri Bažnyčios ir Valstybės santykiai, kažkurią gatvę užsimanė praplatinti tiesiai per kapucinų vienuolyną. Vienuoliams liepė išsikelti. Šie gi pasakė — Gerai, mes išsikelsime, bet drauge paimsime ir mirusiųjų brolių kaulus. Ir paėmė. Naujoje vietoje, bažnyčios pogrindžiuose padarė koplyčias, kurias ir išpuošė brolių kaulais...

Šitaip pasakojo mano vadovas. Ar visa ši istorija teisinga, ar ne, bet gana to, kad tikrai radome tą nuostabią koplyčią, ir tai ne vieną. Koplyčioje viešpatavo kapų rimitis. Paliai sieną eilėmis ant kits kitos gražiai sudėtos kaukuolės. Tikros, su duobėmis akių vietoje, su baltais dantimis kaukuolės. Prie jų stovėjo pritvirtinti žmonių skeletai, apvilkti kapucinų rusvais drabužiais su kabančiomis baltomis juostomis. Ant lubų išvedžiotos dailios linijos, ratai, žvaigždės. Rodos tai gražiausia gipsatūra, o pasistiebi arčiau ir matai, kad čia žmonių nugarkaulio slanksteliai, piršto kaulėliai. Ir mentės, ir kojų kaulai ir šonkauliai taip surikiuoti, kad žiūri ir nežinai — ar šiurpo pagautam akis užmerkti, ar stebėti tą darnų, gražų suklostymą. Nuostabu, kad vis dėl to čia nė kiek nebaisu. Tik pagauna žmogų rimities nuotaika:

— Ak gi po kelių dešimtų metų, gal net anksčiau ir iš mūsų kūno

liks tik kaulai, kurie gal net neturės laimės būti šventos vietos papuošalu...

Ugnelės Prie Mirusiųjų Kapų

Elektrinis tramvajus vikriai nešė meksfaltuotomis Italijos sostinės gatvėmis. Išlipau ties Verano kapinėmis. Nors buvo sausio mėnuo, bet čia pat gatvėje stovėjo būdelės su skaisčiai žydinčiomis gėlėmis — tik pirk. Nors tada buvo apie 6 laipsnius šilimos, vis dėlto italams šalta ir vienur kitur ties tortuaru dideliame, sakytum, puode italai, pasišildo ir vėl toliau žygiuoja.

Patraukiama į kapus. Takai žvyruoti. Niekur bereikalingos žolelės, niekur medelio ne vietoj. Švaru, tvarkinga. Didingi marmuro iškalti mirusiųjų ir tame kape palaidotųjų atvaizdai — tai iki juosmens tai taip, kaip atrodė numiręs gulėdamas. Prie vieno vaikučio kapo buvo šitoks gražus vaizdas: mažytis lyg prisikėlęs stovi rankutes aukštyn tiesdamas, o už jo žymiai aukščiau stovi angelas nuleidęs į jį rankas, lyg stengdamasis vaikutį paimti ir kelti ten aukštai, aukštai už debesų. Ypačingą vaizdą sudaro mažos elektrinės ugnelės — lemputės, degančios prie daugelio kapų. Italijoje elektra pigi, tai tos ugnelės ir dega nuolat prie daugelio mirusiųjų paminklų, lyg liudyamos, kad gyvieji jų neužmiršo.

Prie tų nuostabių puikių kapų daili bažnyčia. Kas joje įdomu, tai kad prie kiekvienos klausyklos, prie langelio įtaisytas koks nors širdį veriantis vaizdas — tai atgailojanti Magdalena, tai dėl

nuodėmių Nukryžiuotasis, tai skausminga dėl Jo kentėjimų (už žmonių nuodėmės) Kristaus Motina.

— Dove santo Croce (— kur Švento Kryžiaus bažnyčia), — paklausiau vėl išlipęs iš tramvajaus pirmo sutikto žmogaus — italės. Nuėjau, kur rodydama ranka pamoję. Senukas zakristijonas šlavė bažnyčios grindis. Valandėlę palaukėme, atėjo jaunas vienuolis — jis turėjo mus nuvesti prie Kristaus kryžiaus medžio. Sugirgždėjo raktai, durims atsidarius prieš mūsų akis sienoje po stiklu, elektra apšviestas stovėjo sudūlėjusio medžio didelis gabalas.

— Tai gerojo latro kryžiaus dalis, — aiškino mūsų vadovas.

Pasukome į dešinę. Žengėme laiptais į viršų. Buvome tik keturiose: vienuolis, du jauni vyrai italai ir aš. Viršuje užžiebė elektrą ir pamatėme prie sienos dėželę su mažais perskyrimėliais.

— Relikvijos tai vis. O štai šiaime vamzdely, kur matote prie stiklo sienelės pridžiūvusį rusvą sluoksnį, kankinių kraujas, — aiškino mums. Žiūrėjome kupini gilios pagarbos šventųjų liekanoms.

Paėjome toliau. Galinėje sienoje patraukus virvutę atsiskleidę uždanga, ant kelių visi suklaupėme. Vienuolis kalbėjo maldos žodžius, ir vėl atsistojęs žiūrėjome į sudūlėjusią lentelę, su raidžių žymėmis.

— Čia lentelė, buvusi prie Kristaus kryžiaus, čia kryžiaus gabalas, čia vinis, šv. Elenos atgabenti iš Šventosios Žemės.

Medis pilku pasidaręs, amžių išduobytas. Stovėjome pagauti tos paslaptingos kančios nuotaikos. Kai vėl vienuolis patraukė uždang-

gėles, suklypo keliai, širdys nusi-teikė maldai, o netoliese buvęs italas, jaunas vyras, pagal savo tautos paprotį, pridėjo pirštus prie lūpų ir pasiuntė pabučiavimą Didžiajai Šventenybei.

Išeidamas gavau storą, keturiais aštriais kampais vinį, su apvalia galva, kaip pusės laukinio obuolio. Jis padarytas visiškam panašumui tų vinių, kuriomis buvo perkaltos Dieviškos rankos ir kojos.

K. J. Prunskis (M. L.)

Tarp Vyšnių Žiedų

Bučiuojant saulei laukus, sodelį
Išskleidė vyšnios baltus žiedus.
Po visą kiemą, gimtam namely
Paplito kvapas saldus, saldus.

Geria krūtinė tą aromata,
Skrenda svajonė giedri, tyra...
Vyšnių žieduose jaunystė matos,
Čia nekaltybė glūdi tikra.

Sugrįžo džiaugsmas kažkur viešė-
jės;

Paslėpė vargą balti žiedai.
Papūtė pilnas sveikatos vėjas,
Žieduose laimės susiradai.

Žali lapeliai tyliai plevena.
Žiedai apsnigo sodo takus.
Kažkas nū mielas pas mus gyvena.
Glosto krūtinę aidas jaukus...

A. Dainonis

“KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS”

Marijonų Bendradarbių Savaitinis laikraštis.

Marijonų Bendr. mokestis ir

“Laivas” metams — \$3.00

Svetur metams \$3.00 Atskiras num. 5c

Vien laikraščio “Laivo” pren. met. \$2.00

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill.

Tel. Canal 7790

MALDOS SAJUDIS

Pasaulinio Karo Pavojai

KARAS išliepsnoja kas kartas plačiau. Jis apima šimtus milijonų žmonių. Visos bešališkos-neutralios valstybės norėtų išvengti nelaimingojo karo gaisro. Bet viena paskui kitą įtraukiamos į nelaimę. Kai kurios nustojo savo laisvės, nepriklausomybės. Tas pat grėsia kitiems.

Amerikos vadai stengiasi išvengti karo. Nėra jo norinčių. Bet ne viskas pareina nuo pačių amerikiečių. Yra kitų valstybių, kurios gali įvelti laisvą ir laimingą Ameriką į karą.

Jei karas Europoje plis toliau, apimdamas Balkanus, Mažąją Aziją, galima tikėtis, jog nei Belgija, nei Olandija neišlaikys. Joms stojus į karą, — kovų, gaisrų ir kraujo jūra gali apimti Ramųjį Vandenyną. Ten kovotų Japonai su Amerika už Olandijos salas, kur pasiturinčiai gyvena per 60 milijonų žmonių.

Ir taip, nelauktai, netikėtai, be savo kaltės, tik save, savo krašto ir kaimynų laisvę ginant, gali prisieiti Amerikai imtis ginklo.

Kol kas taip blogai nėra. Bet yra didelis pavojus kilti dideliame viso pasaulio karui. Tai būtų visai žmonijai visuotina nelaimė.

— Kas gali tąją nelaimę pašalinti? — gal paklauskite.

— Reik pagalbos ieškoti pas Viešpatį Dievą, kuris leisdamas nedoriems žmonėms vykinti žemėje savo užmanymus, per juos baudžia visus. Jis vienas yra galingas sudrausti įsisiūbavusią nelaimę.

— Jei Viešpats nesaugos mies-

to, veltui budi tie, kurie jį saugoja, — pasakyta pslamėje. Ką šimtai, tūkstančiai darbščių žmonių gera sukuria, tai gali viena valanda sunaikinti nedoras žmogus, ar beprotis. Susprogdinti tiltą užtenka nedidelio kiekio sprogstamos medžiagos; bet jį pastatyti, — daug darbo reik idėti.

Mes Ir Lietuva

Kasdien, bevartydami laikraščius, ieškom žinių, kas dedasi su brangia mūsų širdžia Lietuva. Džiaugiamės, kai nieko bloga apie ją nesurandam paske. bta.

Norėtume gelbėti, padėti naudingai vadams patarti, apsaugoti. Tai mūsų Tėvynę mylinčios širdies išgyvenimai. Tuo tarpu Lietuva atskirta beveik visiškai nuo pasaulio. Baltijos jūros sprogstamomis minomis užkimštos. Per sugriuvusią Lenkiją kelių nėra. Dar šiek tiek leidžia Vokietija Lietuvai susisiekti su pasauliu per Italiją, Šveicariją. Bet pietų Europoje prasidėjus karui, visai nustotume galimybės pasiekti savuosius nors laiškeliu.

Dabartiniu momentu Lietuvai nėra bloga. Bet jai grėsia dideli pavojai. Tiesa, Dievo Apvaizda, prikėlus Lietuvą į valstybinį savistovį gyvenimą, tikimės, ir toliau palaikys Lietuvą laisvą. Bet jei tik ji bus rasta verta tos laisvės.

Kas Darytina?

Buvusių Lietuvai didelių pavojų metu plačioji Lietuvos katalikiškoji visuomenė viešomis pamaldomis ir privačiomis maldomis

Gegužės 4 d. į Chicagą atvyko J. E. Vyskupas Petras Būčys, marijonų generolas, ir kun. dr. Kazimieras Reklaitis, vienuolijos generalis sekretorius. Garbinguosius svečius pasitiko visa eilė žymių mūsų visuomenės vadų, kunigų, kurių tarpe buvo prof. K. Pakštas ir konsulas P. Daužvardis. Šiame atvaizde matyti pasitikusiųjų dalis: prof. K. Pakštas, red. L. Šimutis, kun. A. Švedas, patsai J. E. Vysk. Būčys, kun. Ig. Albavičius, dr. A. Rakauskas, konsulas P. Daužvardis, kun. J. Mačiulionis ir kun. dr. K. Reklaitis.

prašė apsaugos pas Dievą. Ir rado paramos. Juk Lietuva daug mažesnė už daug kitų, jau nepriklausomybės nustojusių, valstybių, su kuriomis kartu 1918 metais pasiskelbė laisva. Ačiū Dievui, mūsų Tėvynė paliko karo žiaurumų nepaliesta, išliko laisva. Tai yra ne vien mūsų protingų tautos vadų nuopelnai. Dievo Apvaizda globoja ir valdo Lietuvą.

Bet Dievo Apvaizdos nepaprastos tautai malonės teikiamos tada, kai ji to verta, kai ji prašo, mal-

dauja. Visi tikintieji Dievą žino ir tiki, jog be maldos negalime laukti gausnių, ar nepaprastų Dievo palaimos dovanų. Tokią jau V. Dievas įvedė laisvos valios žmogui tvarką: prašykite ir gausite.

Todėl, šiuo neramiu karo metu, kai pats šv. Tėvas nuolat ragina viso pasaulio katalikus melstis už taiką, brangieji lietuviai katalikai, padvigubinkime mūsų maldas už savo Tėvų Žemę! Būtų gera, kad jautresnieji mūsų dvasios vadai

1085300

Marija, Mūsų Užtarėja

GRAŽIAUSIOS metų dalys — pavasaris ir ruduo, Marijos garbei skiriamos. Pavasaris Marijai teikiamas, nes gyvybės atgijimo ženklas, laikas kilnių, idealingų pasiryžimų; tuomet jėgos žmogaus gyvenime stipriausios. Ruduo atiduodamas taip pat Marijai, nes tai laikotarpis piūties, derliaus, subrendusio žmogaus išmintingų nutarimų vykinimo.

Kristus, žengdamas dangun, pažadėjo atsiųsti suramintoją — Šv. Dvasią. Tada Jis neminėjo, jog dar žemėje buvo pasilikusi Jo brangiausia Motina, kuri nepaprasta galia visuomet padės žmonijai. Neminėjo, nes, ant kryžiaus kybodamas, šv. Jono Apaštalo asmenyje pavedė mums visiems Mariją kaip Motiną.

Gražus pasiliks šis gegužės mėnuo, pašvęstas Marijos garbei, jeigu jis bus branginamas ir įvertinamas kaip dera tikriems Marijos vaikeliams. Kas tiktai Ją, kaip savo Motiną, atsimindavo, prie Jos glaudėsi, tas apturėjo Jos pagalbą ir užtarymą.

Prieš pat pasaulinį karą, 1914

---

surastų galima, pavyzdžiui, Palaiminimo metu sugiedoti už Lietuvą, už taiką Suplikacijas, Šventas Dieve. Nes viešoji malda yra daug galingesnė už privačią.

Pavieniai žmonės tąja intencija apeikime Kryžiaus Kelius, kelis kartus sukalbėkime Ražančių, ta intencija priekime Išpažinties ir Komunijos, paprašykime savo namiškių prisidėti prie šio "Maldos Sąjūdžio" už Lietuvą ir pasaulio taiką.

metuose, vienas Berlyno laikraštis, pajuokdamas Panelės Šv. Stebuklingą šventovę Liurde, išsitarė: "Mes tiek prancūzų kareivių savo patrankomis sudaužysime, kad Ji nespės stebuklus daryti, juos sveikus vėl padaryti". Gyvenimo ironija pakeitė tą pasityčiojimą vokiečių nenaudai, jiems galutinai reikėję stebuklo, kad laimėjus karą.

Karo pasekmingumas dažnai skiriamas generolui Foch, kurį galima pavadinti Marijos sūnumi; jis gimęs stebuklingo Liurdo apylinkėse. Jo dėka milžiniškos priešų jėgos liko sutriuškintos.

Malonu išgirsti mažo kūdikio malda Dievo Motinai siunčiamas, bet ar kada girdėjai tikrų našlaičių graudingus žodžius, kai jie, neturėdami žemėje savų tėvų, kreipiasi prie Dangiškos Motinos Marijos, prašydami pagalbos? Jie tikrai tuomet teturi Motiną, kuri nors neregima, daugiau jais rūpinasi, kaip kas kad mano. Juo galingesnį mes surandame užtarytoją mūsų varguose, juo tikresni būsimė gražių pasėkų gyvenime. Jeigu Kristus paliko mums Mariją už Motiną prie Jos bėgkime, Ji tikrai užtars ir išklausys.

A. B. C. J.

Mano broliai, jei kas jūsų nuklystų nuo tiesos, ir kas nors jį sugražintų, tas turi žinoti, kad kas sugražina nusidėjėlį nuo jo kelio klaidos, tas išgelbės jo sielą nuo mirties ir apdengs daugybę nuodėmių. Jok. 5, 19—20.

"Kuriuos pamilo, ligi galo pamylėjo juos".

NUOTRUPOS

Pragarsėjusių Stovylos...

ŽMONIŲ gyvenime jau seniai įsigyvenęs paprotys įvairiuose parkuose, aikštėse ar rinkose įtaisyti viešai pagarbai pragarsėjusių asmenybių stovylas ar paminklus. Ir šandie šis paprotys, matyt, nė kiek nepraradęs savo vertės. Ne taip, tačiau, dalykai būtų jeigu pasisektų kam praves-ti garsiojo italų kompositoriaus Rossini sumanymą.

Rossini sykį priėmė pas save tam tikrą atstovų delegaciją, kuri apart kitų dalykų pranešė, jog rengiama jam iškalti balto marmuro stovylą, kuri bus išstatyta jo gimtinio miesto viešoje aikštėje. Kompositorius paklausė kiek stovyla kainuosianti.

“Dvylika tūkstančių frankų”, žinovų atsakytą.

“Jei taip”, atsiliepė Rossini, “prašau man įduoti tokią pinigų sumą, ir išskilmėms pasitaikius aš eisiu ir pats atsistosiu ant papėdės paskirtoj vietoj; tokiu būdu jūs turėsite ne tik mano panašumą, bet ir originalą”.

Savo Rūšies Apaštalavimas

Paskutiniaisiais sunkiais depresijos metais, Austrijoje dėl susmukusio biznio ir neramių laikų stebėtinai padaugėjo nusižudėlių skaičius. Viennoje, tat, tulo kunigo iniciatyva, sudaryta tam tikra draugija, kuri užsibrėžė ypatingu būdu apaštalauti tarp tų žmonių, kuriems grėsia nusiminimas ir nusižudymas. Šiems nelaimingiesiems teikta patarimai ir pagalba nežiūrint kokios tikybos ar tautybės. bebūtų. Iš patikimų šaltinių suži-

nota, jog po penkių mėnesių po įsisteigimo, ši nauja draugijelė sulaukė daugiau kaip 150 žmonių nuo savižudystės, aplankė 650 žmonių, kurie mėgino atimti sau gyvybę.

Japonijos Savižudžiai

Japonijos geležininkelių savininkai labai susirūpino tuo, kad daugelis japonų važiuodami aplankyti tam tikrą garsų ugniakalnį, pirkdavo bilietą tik vienon pusėn. Traukinių bendrovės, tat, jautėsi nuskriaustos. Traukiniai grįždami iš ugniakalnio būdavo pustuščiai. Paaiškėjo, jog daugelis keliauninkų pasilikdavo ugniakalnyje — savižudžiai! Privažiuodavo ugniakalnį ir apsižiūrėję, dėl įvairių sumetimų, mesdavosi ugnin. Per du metus išsoko 350 žmonės, kai tuo tarpu arti 1400 mėgino nusižudyti. Po kiek laiko sumanyta prie ugniakalnio pristatyti tam tikrus namėlius, kuriuose manantieji nusižudyti kviečiami apsistoti, apsimastyti ir savo isteriją apraminti. Apskaičiuojama, jog arti 2500, dalyką persvarstę, metė savo beprotišką mintį ir apvartojo bilietą abėjom pusėm.

Laikiniai Miręs...

Kada tik garsus anglų kritikas ir autorius Ruskin'as būdavo užsiėmęs koki sunkų kūrybinį darbą, savo prieteliams išsiuntinėdavo maždaug tokio pobūdžio pranešimą: “p. Jonas Ruskin'as dabar kaip tik pradeda labai svarbų uždavinį, ir dėl to prašo, kad kas link bet kokių apsilankymų ar susirašinėjimų, malonėtumėte sekantiems keliems mėnesiams jį palai-kyti mirusiu...”

Paslēptas Turtas

Senelis ūkininkas jautē, kad jō valanda jau arti. Pasišaukē jis savo trīs dykaduoniūs sūnus, norēdamas jiems pranešti labai svarbiā žiniā. "Sūneliai mano", pradējo tēvas, "yra pasēptas labai didelis turtas šioj nuosavybēje, kuriā štai jums palieku". Ligonis sukosējo ir dabar sunkiau kvēpavo. "Kur tas turtas paslēptas!" sūnūs, susižavējē ir nustebe, šuktelējo. "Tucj jums tai pasakysiu", atsakē senelis tēvas. "Bet reikēs jums jī atkasti." Bet štai netikētai ligonis neteko kvapo ir nespējēs atskleisti brangiā paslapti, pasimirē.

Sūnūs bematant ēmēsi darbo; spatais, matikais ir kitais įrankiais sukasē jau sēnai apleistus laukus. Bet turto kaip nēr tai nēr. Tiesa, vaikai nerado turto, bet jie išmoko dirbti, ir kada laukai buvo apsēti ir atējo piūtis, štai vaisiai buvo gausiausi; tai visa dēl darbo ir triūso, kuri jē žemei išdirbti sudējo. Tik tada jie suprato, jog štai čia buvo turtas, apie kuri tēvas kalbējo, jog paslēptas jūjū nuosavybēje...

Užtikrintas Būdas

Sykį vienas pasižymējēs biznio dalykuose asmuo pasiuntē savo kostumeriams lapeliūs temā "Kaip Turēti Pasisekimā Biznyje". Minētuoose lakštuose buvo atspausdinta dešimts Dievo įsakymū ir Kristaus meilēs taisyklēs. Tuojaus nuo vieno korespondento gavo ši entuziastiškā atsakymā: "Niekad pirmiau nesu girdējēs apie geresnį būdā. Kur jī tamsta gavote?"

Gegužės Karalienei

Sužydējo žiedeliū žiedeliai,
Džiaugias šiandien gamtužē visa,
Prie mažytēs laukū koplytelēs,
Sklinda džiugesio giedri malda

Iš koplytelēs žvelgia meilios akys
Kaip mėlynumas dangaus skliautū
Pasauly siaučia šimtai dejoniū,
Bet prie Jos Kojū sielai ramu!...

Su žydinčia gamta, Marija, Tau
giedam,

Tepasiekia giesmēs Tave.
Tu mums kaip saulē, kaip šviesi
žvaigždē,

Spindi dienoj ir vakare.
Žiedai margučiai Tau lingiuoja,
Tau, tik tau plaka ir mano širdis
Gegužės Karaliene, "Ave Maria"
Teskamba per amžius kloniuose
vis...

Eug. Linkevičiūtē

Laimės Žvaigždē

Tau, Marija, norēčiau iš žodziū
Giliā pagarbos giesmē sudēt,
Nes tik Tu kasdien mane guodi,
Nes tik Tu mano laimēs Žvaigžde.

Taip norēčiau šiandien susikaupti,
Savo sielā pasauliui užtvėrt
Ir, krūtinėje rimtį pajautēs,
Pasikelti maldoj į Tave;

Pasikelt, kaip žmogus, kuris viltį
Nešasi ir tamsiausiu taku,
Trokšta Tau nuoširdžiai pasiskųst.
Kurs, vidurkely baisiai pailsēs,

Išsakyt atviriausiu žodžiu;
Trokštu aš Tau gyvenimo skundā
Savo sieloj meilę sujudint,
Meilėj džiaugsmo ragauti geidžiu.

Osvaldas Nakas.

KLAUSIMAI IR ATSAKYMAI

Ar gali mergaitė ar moteris patarnauti Mišioms?

Nei mergaitė nei moteris niekad negali patarnauti Mišioms sanktuarijume (ta bažnyčios dalis, kuri tarp altoriaus ir grotelių). Jeigu pasitaikytų, kad negalima gauti berniuko ar vyro patarnauti Mišioms, tada mergaitė ar moteris galėtų atsakinėti maldoms ir skambinti varpelį, bet tada kitoj grotelių pusėj. Tokiuose atsitikimuose vynu ir vandenį reikia padėti arti altoriaus, net ir kur šone, kur kunigas ir neapleidęs altoriaus galėtų juos pasiekti.

Kaip ilgai Velykinė žvakė laikoma Evangelijos pusėje ir iškilmių metu uždegama?

Velykinė žvakė laikoma Evangelijos pusėje nuo Didžiojo Šeštadienio iki Dangun Įžengimo šventės; ji užgesinama po tos dienos Evangelijos, kuri aprašo Viešpaties įžengimą į dangų. Ši žvakė vaizduoja mūsų prisikėlusį Išganytoją, kuris dar per keturiasdešimt dienų po Savo Prisikėlimo kartą nuo karto pasirodė Savo mokytiniam.

Kaip ilgai ima iki kol atsivertėliai priimami katalikų Bažnyčion?

Pirmu negu atsivertėlis priimamas katalikų Bažnyčion, reikalinga, kad jis išmoktų svarbiausių katalikų tikėjimo tiesų, ir jis turi išeiti tam tikro būdo išbandymą. Mokymas ir išbandymas ne vienodas; kartais kelių mėnesių, kartais visų metų ar net ir daugiau. Pamokų ir bandymo ilgumas priklaus

so nuo pamokų dažnumo, nuo atsivertėlio darbštumo ir gabumų mokytis ir domintis, nuo atsivertėlio nusiteikimo ir kitų aplinkybių. Galima kartais pamokas sutrumpinti tiems, kurie senyvesnio amžiaus arba ne pilnos sveikatos. Jeigu gi kuris mirštantis asmuo prašo priimamas Bažnyčion, tokį galima ir tuoj priimti jeigu jis parodo nuoširdų norą priimti Bažnyčios mokslą ir laikytis jos įstatymų.

Ar būtų tai kliūtis jaunuoliui siekiančiam kunigystės luomo, jeigu jo tėvai išsiėmė divorsą?

Faktas, kad tėvai išsiėmę divorsą neturėtų būtinau kliudyti minėtam jaunuoliui siekti kunigystės, kadangi tėvų persiskyrimas neša negarbę ne pačiam jaunikačiui, bet tiesiog jojo tėvams. Jeigu gi jaunuoliui pasisektų pasiekti kunigystės luomą, tai gali kartais ir labai paskatinti tėvus, kad jie susiprastų, apgailėtų savo klaidą ir ją ko greičiausiai atitaisytų.

Ką reiškia žodžiai "Ecce Homo"?

Žodžiai "Ecce Homo" lotynų kalboje reiškia "Štai Žmogus". Šiuos žodžius randame rašytus Evangelijoje; juos ištarė Poneijus Pilotas, kada Viešpatį Jėzų nuplukęs ir erškėčiais apvainikavęs, rodė Jį žydams, manydamas tokiu būdu sužadinti žydų širdyse gailęstį, kad jie paleistų Viešpatį, nes Pilatas aiškiai matė, jog Viešpats buvo nekaltas.

Nes kur jūsų turtas, ten ir jūsų širdis. Luko 12, 34.

ĮVYKIAI KATALIKŲ PASAULYJE

Vysk. P. Būčio Sutikimas Marianapolyje

Balandžio mėn. 25 d. Jo Ekscelencija, kartu su Jo malonybe Generalinių Marijonų Prokuratorium kun. dr. Reklaičiu, lydimi didž. gerb. provincijolo kun. dr. J. Navicko, atvyko į Marianapolį. Balandžio mėn. 26 d. vakare visas Marianapolis — studentai ir profesūra prisistatė Jo Ekscelencijai, jo garbei surengtame koncerte.

Puošnioje kolegijos salėje visi gausiai susirinkę su didele džiaugsmu ir entuziazmu sutiko atvykusį Jo Prakilynę. Vysk. Būči sveikino S. Saplys, J. Brazauskas ir P. Skeivis. Iš profesorių tarpo Jo Prakilynę sveikino kun. dr. J. Starkus. Po koncerto prabilo marianapolio kolegijos rektorius, kun. dr. J. Navickas, o ant galo pakalbėjo pats vysk. Būčys.

Mėgiamiausia Knyga

Iš visų visam pasauly leidžiamų knygų Šv. Raštas yra "best seller" knyga. Dalyš Šv. Rašto yra spausdinamos net 1,039 kalbomis. Praeitais metais dar išverstas į 18 kitų kalbų.

Vyskupo P. Būčio Priėmimas Thompstone

Balandžio 30 d. vidurdienį Marianapolio Kolegijoje įvyko didelis nuoširdus priėmimas Jo Ekscelencijai vyskupui P. Būčiui, praeitą savaitę atvykusiam iš Romos. Priėmime dalyvavo 38 kunigai ir kolegijos fakultetas.

Iškilmingų pietų vedėju buvo kun. Jonas Balkūnas. Pasakyta sveikinimo kalbų, į kurias malon-

niai ir turiningai atsakė garbės svečias, vyskupas Būčys, tėvų marijonų generolas.

Gegužės 1 d. Vyskupas Būčys išvyko į Washingtoną, kur lankėsi pas Apaštališkąjį Delegatą ir tėvų marijonų vienuolyne.

Marijonai Klierikai Priėmė Dijakonatą

Geg. 12 d. ryte Quigley seminarijos koplyčioje Chicago, Illinois, keturi marijonai klierikai, būtent, Antanas Mažukna iš Šv. Kazimiero parap., Worcester, Mass., Antanas Miciūnas, iš Šv. Marijos Nekalto Prasidėjimo parap., Chicago, Kazimieras Stadalninkas, iš Šv. Kazimiero parap., ir Jonas Šaulys, iš Šv. Baltramiejaus parap., Waukegan, Ill., priėmė dijakonatą.

Sekmadienį prieš tai, gegužės 5 d., Quigley seminarijos koplyčioj, jie priėmė subdijakonato šventinimus.

Vysk. Būčys Chicagoje

Geg. 4 d. į Chicago atvyko J.E. Vyskupas Petras Būčys, Marijonų vienuolijos Generolas. Su garbinguoju ganytoju drauge atvyko kun. dr. K. Rėklaitis, vienuolijos generalinis sekretorius. Svečius iš Marianapolio kolegijos atlydėjo kun. J. Mačiulionis, MIC. Pakely į Chicago Jo Ekscelencija buvo sustojęs Vašingtone vizituoti apaštališką delegatą.

J.E. Vysk. Būčys sustojo Aušros Vartų par. klebonijoj. Geg. 5 d. dalyvavo Šv. Antano par. bažnyčioj, kurioj kun. Jeronimas Vaičūnas iškilmingomis Mišiomis minėjo kunigystės sidabrinį jubiliejų.

Žydai Katalikai

Vengrų laikraštis "Statistikay Szemle" rašo, kad per pastarąjį dešimtmetį Vengrijoje, 30,744 žydai perėjo į katalikų tikėjimą. Didžiausias skaičius konvertitų, būtent 8,584, buvo 1938 metais.

Taigi, ne visi ir žydai yra linke prie komunizmo, kaip bendrai yra manoma.

Naujas Religinis Įstatymas

Japonijoje šalia budizmo ir šintojizmo pirmą kartą pripažįstama lygybė ir krikščionybei. Krikščionių bendruomenės gali turėti juridinio asmens teises ir reikale šauktis valstybinių organų apsaugos. Pagrindžiant tą įstatymą paaiškinta, kad krikščionybė turi didelių nuopelnų japonų tautai dėl savo darbo socialinėje ir mokslo srityje, ypač organizuojant mokyklas misijų srityje. Be to, pakvietė į karo kapelionus 30 krikščionių dvasininkų.

Niekais nueina sumanymai kame nėra pasitarimo; kame gi daug patarėjų, jie sustiprėja. Pat. 15, 22.

A. † A.

Tėvų Marijonų Bendradarbių
Dr-jos Narė

ONA DAUJOTIENĖ

Užmigo Viešpatyje gegužės 4 d., 1940 m., Cicero, Illinois.

Tėvai Marijonai už jos vėlę atlaikys dvejus šv. Mišias: gegužės 20 ir 21 dd., 1940 m. Bendradarbių draugijos nariai prašomi už jos vėlę sukalbėti da.į šv. ražančiaus, Dievo gailestingumo išprašyti.

Teilsisi ramybėje!

Remkime Marijonus Argentinoje

Nuo kovo mėnesio, 1939 m., Tėvai Marijonai darbuojasi Argentinos lietuvių tarpe, teikdami jiems dvasiškus patarnavimus. Kadangi Argentinos lietuviai katalikai nepajėgia nei bažnyčios pasistatyti nei kunigo išlaikyti, todėl Tėvams Marijonams tenka labai sunkų misijonierišką darbą dirbti Argentinoje. Šiomis dienomis kun. Jonas Jakaitis, M.I.C., renka aukas Amerikoje, kad galėtų Argentinos lietuviams katalikams pastatyti bažnyčią. Kun. Jakaičio maršrutas:

Philadelphia, Pa., Šv. Andriejaus parap. — geg. 19 d.

Philadelphia, Pa., Šv. Jurgio parap. — geg. 26 d.

Mt. Carmel, Pa. — birželio 2 d.

Waterbury, Conn. — birž. 23 d.

Aukas skirtas statybai pirmosios lietuvių bažnyčios Argentinoje galima siųsti adresu:

Marian Fathers Mission

Marianapolis College

Thompson, Conn.

Arba galima siųsti tiesiog į Argentiną adresu:

Padres Marianos

Bno. Rivadavia 2199,

Valentin Alsina, Avallaneda

Buenos Aires, Argentina.

Meilė yra kantri, maloninga. Meilė nepavydi, nesielgia saivalingai, nesipučia. Ji yra nesidžiuojanti, nieiško savo naudos, nesuserzina, neįtaria piktume, nesidžiaugia neteisyste, o džiaugiasi tiesa; visa nukenčia, visa tiki, visako viliasi, visa pakelia. 1 Kor. 13, 4—7.

~~10074~~

1085300

~~10074~~

IŠ LIETUVOS GYVENIMO

Radijų Fabrikas Lietuvoj

Finansų ministras šiomis dienomis davė sutikimą įsteigti Lietuvoje du radio fabrikus. Abudu fabrikus žada statyti lietuviai prekybininkai. Tikima, kad turint du savo fabrikus, radio imtuvai turės žymiai atpigti. Ligi šiol vien tik prekybininkams tarpininkavimo išlaidos sudarydavo 30-40, dažnai net 50 nuošimčių radio imtuvų savikainos. Finansų ministerijos sąlygos fabrikų steigėjams pastatytos tokios: gaminti tokius radio imtuvus, kurie būtų pigūs, geros rūšies ir tikti mūsų kaimui. Dabar Lietuvos ūkininkai, kurių yra apie 400,000 šeimų, turi tik 18,000 imtuvų, tai yra tik 20 nuošimtį bendro Lietuvoje turimo radio imtuvų skaičiaus. Tuo tarpu Vakarų Europoje jau beveik kiekviena ūkininko šeima turi radio imtuvą. Fabrikai gamins ir radio imtuvams reikalingas anolines baterijas.

Rūpinasi Vaikais Pabėgėliais

Vilniaus gimnazijose, pradžios mokyklose ir specialinėse mokosi didžiulis būrys lietuviško jaunimo, kilusio iš lietuvišku sričių, kurios dabar yra SSSR valdžioje. Tokio lietuviško jaunimo iš švenčionių, Tverečiaus, Marcinkonių, Druskininkų, Gervėčių, Punsko, Seinų, ir net Breslaujos ir Ašmenos apylinkių dabar Vilniuje mokosi apie 400. Visi jie yra neturtingų ūkininkų vaikai, kai kurie jau suaugę jaunuoliai ir mergaitės, o nemaža ir 10-14 metų "pipirų". Šie visi nebegali per atostogas ir šventes parvykti pas tėvelius. To-

dėl karininkų žmonių "Birutės" draugija sumanė tuos moksleivius gyvnašlaičius šventėms ir atostogoms imti į Kauno lietuviškas šeimas. Per Kalėdas birutietės buvo pasikvietusios iš Vilniaus 75 moksleivius, per Velykas jau 156. Organizuojama tiems vaikams ir vasaros atostogų pagalba.

Muzikos Konservatorija Keliamo Vilniun

Muzikai artimuose sluoksniuose patiriama, kad nuo ateinančio rudens valstybinė muzikos konservatorija iš Kauno bus perkelta į Vilnių, kur ji įsikurs dabartiniuose Vytauto D. Gimnazijos rūmuose, turinčiuose tinkamą koncertams salę. Kaune bus įsteigta vidurinė muzikos mokykla.

Dvi Privatinės Gimnazijos

Švietimo ministras leido Vilniaus Tėvų Jėzuitų Kolegijai steigti ir savo lėšomis laikyti Vilniuje privatinę berniukų gimnaziją dėstomąja enkų kalba. Gimnazija bus vadinama "Vilniaus Jėzuitų privatinė gimnazija". Jos direktorium paskirtas kun. Antanas Viskanta. Be to, tokia pat tvarka, privatinę mergaičių gimnaziją leido įsteigti Vilniaus Seserų Nazaretiečių Vienuolynui, kuri bus vadinama "Vilniaus Seserų Nazaretiečių privatinė gimnazija". Tos gimnazijos direktore paskirta Sesuo Ono Kazimiera Liauskminaitė.

Mes stipresnieji turime pakęsti silpnųjų silpnybes ir ne sau įtikti. Kiekvienas jūsų teigtinka savo artimui jo labai, pagerinimui. Rom. 15, 1-2.